Maalestok, og naar vi saa have spurgt, om vi ikke maatte faa Lov at gøre Gengæld paa en eller anden Maade, er det kommet Principperne i Vejen. Man vil forstaa, at fra et Landbostandpunkt maa Hovedsagen blive at arbejde hen til at faa lige Ret med de andre. Derfor er det paa den ene Side et Frihandelsstandpunkt, idet man maa se at faa de andres Beskyttelse saa langt ned som muligt, og for saa vidt man ikke kan faa den langt nok ned, maa man se, om der er en Mulighed til Stede for at beskytte Landbruget. Det var altsaa min Opgave og er fremdeles at arbejde i begge Retninger. Ved første Behandling bleve mine Udtalelser særlig Frihandelsudtalelser, fordi det Forslag, man havde bragt frem med en hel Mængde smukke Talemaader om Frihandel, i Virkeligheden var en Forhøjelse af Beskyttelsen og en Forhøjelse til to Sider: dels Nedsættelse af Raastoftolden, dels Forhøjelse af det færdige Produkt. I saa Henseende har Udvalget gjort et overordentligt godt Arbejde, idet man maa sige, at det, der her foreligger, i sin Helhed er noget, som peger i den rigtige Retning. Dette „det peger i den rigtige Retning" er for øvrigt et Udtryk, der er bleven i høj Grad misbrugt. Det er et Udtryk, som ofte bruges af dem, der ikke kende noget til Sagen. Man ser Folk, som holde Foredrag om Toldspørgsmaalet uden at kende noget dertil, forsvare Mindretallets Stilling ved „at det peger i den rigtige Retning". Det tror jeg ikke, man kan sige om det, der kom frem ved 1ste Behandling, men nok om det, der nu foreligger. Selv om det ikke just er noget stort, peger det i alt Fald i den rigtige Retning. Jeg skal nu imidlertid tillade mig at nævne nogle enkelte Positioner, som jeg, ihvorvel jeg i al Almindelighed vil sige, at jeg er tilfreds med Udvalgets Arbejder, dog kunde ønske, at der fra Udvalgets Side kunde tages noget Hensyn til ved 3dje Behandling. Der er først en Post her, som jeg tillod mig at nævne ved 1ste Behandling, nemlig Ben i Plader, der bruges som Raastof til Galanterivarer. De have i Udvalget forbedret Forslaget meget, ved at man har nedsat Galanterivarerne. Før foreslog man Raastofferne gjorte fri og samtidig det færdige Produkt forhøjet med omtrent 33 pCt. Nu er man gaaet til at nedsætte det færdige Produkt, saaledes at det ikke kommer synderligt højere end hidtil, før var det 16 ß, nu er det 35 Ø., men det er dog en Forhøjelse paa det færdige Produkt, og saa ser jeg ikke, der er nogen Grund til for Frihandelsmænd samtidig at foretage Nedsættelse paa Raastoffet; jeg vil derfor henstille til det ærede Udvalg, om det ikke kunde finde en Maade, saaledes at det ikke blev en forhøjet Beskyttelse, altsaa enten Nedsættelse paa det færdige Produkt eller Forandring med Hensyn til Raastoffet. Hele den øvrige Mængde af Poster, som henhøre til Galanterivaregruppen skal jeg selvfølgelig ellers ikke omtale. Jeg skal i det hele taget kun nævne, hvad jeg anser for det vigtigste. Med Hensyn til Cikorie og andre Kaffesurrogater er jeg meget glad ved, at Udvalget har frafaldet det Standpunkt, Mindretallet havde før, at de vilde have Cikorie og Cikorierødder fri. Det vilde absolut være en Undtagelse fra deres Stilling i al Almindelighed, som særlig vilde falde Landbruget for Brystet. Jeg kan ogsaa indrømme, at 2 Øre er vist en passende Told for Cikorierødder. De have hidtil haft 3 Ø. Derimod har man været lidt knap ved den færdige Cikorie, man har nemlig nedsat Tolden paa Raastoffet, som altsaa er Cikorierødder, med 1/3, men samtidig har man nedsat Tolden paa det færdige Produkt til omtrent Halvdelen. Det kan ikke hjælpe Landbruget noget, at det har Told paa Cikorierødder, hvis Udlandet kan indsende den færdige Cikorie. Jeg skal henstille til Udvalget, om de to Ting ikke kunde bringes i et mere passende Forhold til hinanden, ved at man f. Eks. beholdte to Tredjedele af Tolden paa det færdige Produkt, det vilde blive 10 Øre, hidtil har det været 15 Øre, og nu har man sat 8 Øre. Hvis man satte 10 Øre, vilde der komme mere Overensstemmelse. — Med Hensyn til Vintolden har jeg en vis Frygt for, at den betydelige Forhøjelse af Tolden paa Drikkevarer, som man har foreslaaet, kommer til at gaa i private Lommer. Jeg skal henstille, om man ikke kunde lave en indenlandsk Beskatning af Vinfabrikationen, samtidig med at man forhøjer Tolden, naar det sker i den Grad som her, da man vist ellers vil risikere ikke at faa de Penge ind i Statskassen, man har ventet. Der er saa en Post, hvor man har forladt Standpunktet fra første Behandling, nemlig Østers. Det kan være, at man har haft særlige Grunde, men jeg har ikke hørt Ordføreren nævne dem. Ellers synes jeg imidlertid, at Standpunktet var fornuftigt, man vilde have Forpagtningsafgiften forhøjet og derved Tolden paa Østers. Nu har man frafaldet dette og nedsat Tolden en lille Smule fra 1½ ß til 3 Øre, man afrunder saaledes nedad. Saa er der Eddike; der har man forhøjet Beskyttelsen i meget høj Grad, jeg ved ikke, af hvad Grund man særlig har fastholdt denne forhøjede Beskyttelse paa denne Position. For øvrigt har man paa en egen Maade imødekommet et Ønske, jeg udtalte ved første Behandling,